

KÜRDÎ'LÎ HÎCAZKÂR ŞARKI

İSMÂİL FENNÎ ERTUĞRUL

Türkaksâğı

Ey dil - be ri - yek - tâ - yı di lâ -
râ - sı ci hâ - nin
Tas - vî - re se ni - kud - re ti yok
Sen - sin şe hi hû - bâ - nı e fen
vas - dim - fü be - yâ - nin (- SAZ -) nin (- SAZ -)
şuze - mâ - nin
Baş - tan - ba şa sen - hâ - ki mi sin
kiş - ve - ri. â - nin nin
KARAR
Aranağmesi...

Ey dilber-i yektâ-yı dil-ārâsı cihânın
Tasvîre seni kudreti yok vasf ü beyânın
Baştan başa^{sen} hâkimisin kişver-i ânin
Sensin şeh-i hübânı efendim, şu zamânın

Bu hüsn ile ey gonçe-i ân, şûh-i semenber
Şâyestedir elbet sana reşk, etse melekler
Herkes sana üftâde güzergahını bekler
Sensin şeh-i hubânı efendim, şu zamânın

(Güfte: Kendisi'nin)